

מסורת הש"ס

ז. דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

עין משפט
נר מצוה

נד א מ״י פכ״ז מהל' סנהדרין הלכה ד סמג
עשין קז טו״ע ח״מ סימן
יב סעיף ג:
נה ב מ״י פכ״ז מהל' ת״ת
הלכה ה סמג עשין יב
ובטור וט״ע י״ד סימן רמו
סעיף יט:

גו ג מיי פ"ג מהלכות
 תשובה הלכה ה:
 גז ד ה ו מיי פכ"ג
 מהלכות סנהדרין הל'
 ח ט סמג עשין קז טוש"ע
 ח"מ סימן ח ס"ב:

תורה אור השלם

1. וְרָא אֶהָרָן וּבָנָיו מִזֹּחֶם
 לִפְנֵי הָאֵל וְאֶהָרָן אֶתְּרָן וְיִאֲמָרוּ
 2. לָהֶם לֵךְ מִזֶּה עַתָּה שְׁמוֹת לֹכֵי הָאֵשׁ
 3. וְהִנֵּה לָמַד לְמִשְׁכַּן הָאֵל וְהִנֵּה לָמַד
 4. עֲלֵיתָם מִן הָאֵשׁ וְהִנֵּה לְמִשְׁכַּן הָאֵל
 5. אֲמָר הָרִבִּי מִקְדָּשׁ אֲדִינִי
 6. בְּכֹן הָרִבִּי: אִיכָב כֹּן
 7. פֹּטֵר מִים רִאשִׁית
 8. וְהָאֵל וְלִפְנֵי הַתְּהֵלֶךְ הָרִבִּי
 9. מִשְׁלֵי דִן
 10. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 11. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 12. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 13. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 14. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 15. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 16. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 17. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 18. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 19. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 20. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 21. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 22. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 23. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 24. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 25. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 26. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 27. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 28. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 29. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 30. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 31. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 32. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 33. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 34. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 35. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 36. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 37. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 38. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 39. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 40. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 41. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 42. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 43. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 44. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 45. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 46. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 47. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 48. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 49. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 50. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 51. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 52. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 53. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 54. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 55. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 56. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 57. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 58. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 59. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 60. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 61. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 62. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 63. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 64. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 65. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 66. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 67. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 68. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 69. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 70. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 71. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 72. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 73. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 74. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 75. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 76. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 77. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 78. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 79. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 80. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 81. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 82. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 83. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 84. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 85. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִּיק וְאִבְיָוִן
 86. עֲבֹרֵב עֲלֵיהֶם: מִקְדָּשׁ בִּמְסֹב
 87. וְקֹסֶם רָשָׁעִים: מִשְׁלֵי דִן
 88. אֲמָר הָרִבִּי יָהּ עַל שְׁלִשָּׁה
 89. פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל
 90. אֲרֵבֶּעַת לֵאמֹר אֲשָׁנֶה עַל
 91. מִקְדָּשׁ בְּקִפּוֹס צִדִ

9. וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם
וּדְבַרְתִּי אִתָּךְ מִעַל
הַכְּבֹרֶת מִבֵּין
הַכְּרִיבִים אֲשֶׁר עַל
אֵזֶר הַזֶּה
וְעָדַת אֵת כָּל אֲשֶׁר
אֵצֶק אוֹתוֹךְ אֶל
יִשְׂרָאֵל: שְׁמוֹת כֹּה
כָּבֹד
10. וְהִבִּיתִי אֲשֶׁר בְּגָד
הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה לִּי שְׂשִׁים
אֲמָה אֲרָכּוֹ וְעֶשְׂרִים
רָחְבוֹ וְשֵׁשֶׁם אֲמָה
קוֹמָתוֹ: מִלִּים א ו ב
11. כֹּה אָמַר יְיָ הַשְּׁמִים
כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הִים רִגְלִי
אֵי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי
וְאֵי זֶה מְקוֹם מִנְחָתִי:

- ישיעהו סו א
12. כְּרִמִּים שָׁמַע וְעִבְדָּתָּ
וְיֵין לֹא שָׁתֵּתָּ וְלֹא
תֵּאֵר כִּי תִאֲכַלְךָ
הַתְּלַתִּי: דְּבִרִּים כֹּחַ לֹט
13. תִּכְיֵן בְּקִץ לַחֲמָה
אֲנִי בְּקִצֵּיר מֵאֲכִלָּה:
מְשִׁלִּי ו
אֲנִי בְּקִץ בִּן מִשְׁבֵּל
נִרְדָּם בְּקִצֵּיר בֵּן מִבִּישׁ:
מְשִׁלִּי ו
15. מִזְמוֹר לְאֶסְפָּה אֱלֹדִים
נָצַב בְּעֹדֶת אֵל בְּקִרְבֵּי
אֱלֹדִים שֹׁמֵר:
אֱלֹדִים שֹׁמֵר:

תהלים פב א
16. מִשׁוֹר עֲנִיִּים מֵאַנְקָת
אֲבִיּוֹנִים עֲתָה אֶקוּם
יֹאמֶר יי אֲשִׁית בִּשְׁעֵ
יִפְיחַ לוֹ: תהלים יב ו
17. אֵל תִּגְדֹּל דָּל בִּי דָל
הוּא וְאֵל תִּדְבָּא עֲנִי
בְשַׁעַר: בִּי יי קִיב
רִיבֹם וְקִבַּע אֶת קִבְעֵיהֶם
נִפְשׁ: מְשַׁלִּי כֹכ כֹכ-כֹּג

מאזל למימר להו. ברישא אי דינא צעיתו אי פשרה צעיתו דפתחין להו בפשרה: היינו ח"ק. דלמרא נגמר הדין אי אתה רשאי לצצוע הך ממקודם גמר דין רשאי לצצוע וה"ר רשות הוא: אינא צייניו מזה. להזכיר פשרה לח"ק ליכא מזה: אינא צייניו משתשמע דבריהם. אפילו שמע דבריהם רשאי לצצוע עד שיגמר הדין ויאמר זה זכאי וזה חייב לר"ש בן מנסיא משתשמע את דבריהם וידעם להיכן נוטה האשמו"ר דלא נגמר אין רשאי לצצוע: מקרא זה. וצווע בך: אלא נגד מעשה העגל. שעשה אהרן פשרה ציוו לצין עלומו והורה היתר לעמו לעשות להם את העגל: ויבן

בנגד מעשה העגל. אקרא דמורה
אמת קאי כדכתיב בסיפיה
ורוצים השיב מעון שיהא להם תקנה
כדמסיק: **אלא** על דברי תורה.
ויהא דאמרינן פירקן במה מדליקין
(שבת דף לה.) ששואלינן לו נשאת ומת
בזמנו ואחרי קצעת עמים לתורה
התם בלדס שפוסק בתורה מיירי
אלא שלא קצע עמים והכא מיירי
שכלא עסק כלל אי נמי שואלים לו
מתחילה על משא ומתן בזמנו ומי"מ
יקבל דינו מתחילה על דברי תורה
והכי דריש ליה לקרא תחלת גילוי דינו
במה שנטשו מדברי תורה*:

לגודא דגמלא. וה"ק פוטר מים
דהיינו גודא דגמלא שפוטרת את
האדם מן המים כך הוא ראשית מדון:
שאינו

לית דינו של אדם נידון אלא
 מר רב הונא האי תיגרא דמאי
 יושא אמר דמי לגודא דגמלא
 "א סמ"ן: ההוא דהוה קאמר
 אה א"ל שמואל לרב יהודה
 ייני ההוא דהוה קאמר ואזיל
 יהודה² קרא כתיב⁴ כה אמר
 יבנו ההוא דהוה קאמר ואזיל
 ל לרב יהודה קרא כתיב⁵ כי
 דהוה קאמר ואזיל דאזיל מבי
 "ל שמואל לרב יהודה קרא

- ים ההוא דהוה קאמר ואיל
יהודה קרא כתיב ⁷ בעצלותם
רא ⁸ דרחיצנא עליה ⁹ אדייה
גם איש שלומי אשר במחתי
עזיזא אפותיא דספסירא
יתין גרמידי לא סגי לן אמר
לך שם ודברתי אתך מעל
כאן עשרה ¹⁰ וכתיב ¹¹ והבית
ועשרים רחבו ושלשים אמה
סאי והארץ הדום רגלי איזה
וורו לישנא דכנושי הוא אמר
גור רב אחא בר יעקב אמר
אכלה רב אחא בריה דרב
אמ"ת מזמ"ן ירא"ה סימן:
יכל דיין שדן דין ¹² אמת
יכלה יורה הדין ¹³ רב

ה'ים נצב בעזרת אל בקרב
מיתו גורם לשכינה שתסתלק
ם עתה אקום יאמר ה' וגו'
הכל דיין שנוטל מזה ונותן
שו שנאמר ¹⁷ אל תגזול דל כי
בם וקבע את קובעיהם נפש
ויונתן ¹⁸ לעולם יראה דיין
גיהנם פתוחה לו מתחתיו
שנאמר

תה וחליט : ולצפוף. צבהמ"ק היה גבוה
וכו : עפה אקום. אסתלק משער צ"ד :
מטמו

”מצוה למימרא להו אי דינא בעיתו אי פשרה
בעיתו היינו תנא קמא איכא בנייהו מצוה
רבי יהושע בן קרחה סבר מצוה ת”ק סבר
רשות היינו דר”ש בן מנסיא איכא בנייהו
משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן הדין
נוטה אי אתה רשאי ליומר להן צאו ובצעו
ופליגא דרבי תנחום בר חנילאי דאמר רבי
תנחום בר חנילאי לא נאמר מקרא זה אלא
כנגד מעשה העגל שנאמר ¹ וירא אהרן ויבן
מוזבח לפניו מה ראה א”ר בנימין בר יפת
א”ר אלעזר ראה חור שזכות לפניו אמר אי לא
שמענא להו השתא עבדו לי כדעבדו בחור
ומיקיים בי ²⁽⁶⁾ אם ייהרג במקדש ה’ כהן ונביא
ולא הויא להו תקנתא לעולם מוטב דלעעבדו
העגל אפשר הויא להו תקנתא בתשובה
היינו תנא ³ פליגי מים ראשיית מדיו מאי דרשו

ביה כדרב המנונא (דאמר רב המנונא יאין ר
 על דברי תורה שנאמר פוסר רישאית מדון
 לצינורא דביקא דמיא כיון דרווח רוחא אביי
 כיון דקם קם: שמע"י ושת"י שב"ע זמיר"ת
 ואזיל טוביה דשמע ואדשי חלפיה בישתיה
 קרא כתיב פוסר מים ראשית מדון ריש מאן
 אתרתי תלת גנבא לא מיקטל א"ל שמואל ל
 ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא א
 שב בירי לשלמנא וחדא לעביד ביש א"ל שב
 שבע יפול צדיק וקם (ורשע יפול באחת) הה
 דינא שקל גלימא ליזמר זמר ולזיל באורחא
 כתיב וגם כל העם הזה על מקומו יבא ב
 היא ניימא ודיקולא שפיל אמר ליה שמואל ל

ימך המקרה וגו' ההוא דהוה קאמר ואזיל לגויזיה וקם א"ל שמואל לרב יהודה קרא כתבו וגו' ההוא דהוה קאמר ואזיל כי רחימתי שכיבן השתא דלא עזיזא רחימתין פוריא בר רב הונא קראי כתיבי מעיקרא כתיב ⁹ ונועה הכפורת ¹⁰ ותניא ארון תשעה וכפורת טפח וד אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה אר קומתו ולבסוף כתיב ¹¹ כה אמר ה' השמים בית אשר תבנו לי וגו' מאי משמע דהאי לא רב נחמן אמר קרא ¹² ויין לא תשתה ולא מהכא ¹³ תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר איקא אמר מהכא ¹⁴ אוגר בקיץ בן משכיו אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן לאמיתו משרה שכינה בישראל שנאמר ¹⁵ אלהים ישפוט וכל דיין שאינו דן אמת ל ישראל שנאמר ¹⁶ משוד עניים מאנקת אבי ואמר רבי שמואל בר ¹⁷ (נחמן) אמר רבי יוחנן לזה שלא כדון הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו דל הוא ואל תדכא עני בשער כי ה' יריב ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רב עצמו כאילו חרב מונחת לו בין ירכותיו

ה שכינתו בעשרה טפחים סמוך לקרקע ועוד באורך הכפורה
להם אחזה בית אשר תבנו לי שתוכל שכינתי להיות מזוהמת

מָלוֹה לְמִימָר לֹהוּ. בְּרִישָׁא אִי דִינָה זַע
מִקְדָּשׁ גַּמֵּר דִּין רִשְׁאִי לִצְנוּעַ וְהִי' זַע
לִמְחָ'ק אִפִּילוּ שְׁמַע דְּבִרְיִישָׁא רִשְׁאִי לִצְנוּ
אֲעִי'ג דִּלָּה גַּמֵּר אִין רִשְׁאִי לִצְנוּעַ:
לְעִזְמֹה לַעֲשׂוֹת לְהֵם אַחַת הָעֵגֶל: וְיִצְן
מוֹצֵת. הִבְיִן מִצְוָה לִפְנֵי שְׁהֲרָגוּ
אֶחָד חֹר עַל שֵׁלָה עֵשָׂה לֵהֵם: אֲהֲרֹן
כֵּהן וְיִצְחָק הֵיזֵה: וְלֹא הוּיֹא לֹהוּ
תַּקְנֵתָא. דִּהָא סוֹפֵן לַעֲשׂוֹת כֵּן מִצְרִיָּה
בְּן יִהוּדַע וַיַּחֲרֹב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עַל כֵּךְ:
וְהִנֵּי סָנְאִי. לֵדִית לֹהוּ מִשְׁתַּשְׁמַע
דְּבִרְיִישָׁא אִי אַתָּה רִשְׁאִי לִצְנוּעַ: הֵאִי
פּוֹטֵר מִים מֵאִי דְרִשְׁי בִּיה: סְחִילֵס
יִינוּ. לַעֲמִיד לִבָּא: עַל דְּבִרֵי מוֹרָה.
שֵׁלָה עֵסֶק צְבוּרָה: **פּוֹטֵר מִים**.
שְׁמוּרָה מְהֻרָּה מְטוּלִין הוּא רִשְׁאִי.

הגהות הב"ח

(f) רע"י ד"ה פוטר מים מתחיל ופותח בקטטה ראשית מדון האו:

מוסף רש"י

מִיִּשְׁרָאֵל תִּתֵּן לָהֶם כְּכֹחַ מִלְּחָמָה לְהִלָּחֵם
וּמִרְצֵה דוֹמֵה לְפוֹטֵר מִים. פּוֹטֵר פּוֹחַ
כְּמוֹ פֶּטֶר רֶסֶס (שְׁמוֹת ז':) לְגוֹדֵל
דִּגְמָלָא. דְּפִין חָסֵל גֵּשֶׁר בְּתַחֲמִילָה
כְּשֶׁדוֹרֶסֶן עֲלֵיהֶם מִנְעָנְעוֹת וְסוֹף
מִתְחַקֵּקוֹת וְנִקְצָעוֹת בְּמִקְוִינָה וְהִי נִמִּי
כְּשֶׁאֵלֶם מִרְצֵה בְּקִטְעוֹת מִתְחַקֵּק וְכֵאלֶם
וְלֹא מִקְרָאֵל נִפְקָא: עוֹצִיָּה דְשִׁמְעֵ
וְאִישׁ. אֲשֶׁרִי שְׁמוֹעַ חֲרַפְתּוֹ שִׁוְתָק
וּמִרְבִּיל בְּכָךְ. וְאִלֵּים כְּמוֹ דֵּשֶׁל
(גִּיטִין דף ע"ו:) חֲלּוּפָה בִּישְׁמִיָּה מֵאֵל.
הִלְכוּ לֵהֶם בְּשִׁמְיָקְתוֹ מֵאֵל רְעוֹת שְׁהִי
בָּאוֹת עֲלֵיו עַל יְדֵי הַתֵּגֶר: פּוֹטֵר מִים.
חֲמִילָה דִּירוֹ. לִיּוֹס הִדִּין,
חֲמִילָה בְּחִיבּוֹת שְׁמִיּוֹ מִפְּנֵי
זֶה עֲשָׂקָת מִפְּנֵי
(דְּהוֹטוֹיִן ז':) פּוֹטֵר מִים.
פּוֹרֵק עוֹל מוֹרֶה, דְּרִישִׁי
חֲמִילָה דִּירוֹ,
זֶה מִן מֵאֵל מוֹרֶה, דְּלִיבִי
שְׁמִיּוֹת הֵאֱלֵם הֵאֱלֵם הֵאֱלֵם
חֲמִילָה (דְּהוֹטוֹיִן ח':) אִירוֹן
שְׁמִיּוֹת, גּוֹבֵהִל, וְכֵאלֶם
שְׁמִיּוֹת וְחֲזִי קוֹמְתוֹ, וְכֵאלֶם
זֶה שְׁמִיּוֹת שְׁמִיּוֹת (סוֹכֵה ז':)
זֶה תְּהוֹבֵל דִּירוֹ כִּי הִלָּחֵם
וְאִישׁ. אֵל מִלְּחָמָה כִּי הִלָּחֵם
בְּעִצּוֹ שְׁמִיּוֹת וְאִישׁ לֵאמֹר
לִנְעֻמִּי עֵדֶן (שְׁמִיּוֹת כ"ב)
(כ"ב).

רבינו חננאל

אשרי תלם גנבא לא מיקטיל. כלומר
אם עובר אדם עבירה פעמים ושש
ולא צאה עליו פורענות אל יתמה
דאתרי תלת גנבא לא מיקטיל וסופו
ללקות באחרונה: שז צירי לשלמנא.
שבע צורות כרויות לרגלי איש שלום
ומולם יעלל: חזק צירא לעציד ציש.
לעושה רעה: סיפול. במקלה הראשונה
הצאה לו: דמצי דינא שקלו גלימי'.
מי שנטעו צ"ד טליתו לפורעה לאחר:
ליומר וליזיל. הואיל ודין אמת דנו לא
הפסיד כלום אלא גזילה הואילו מידו:
כל העם הוה. ציתרו כתיב ומשמע לא
שנא וצאי ולא שיקא חייב כולן כשמשמע
היא יניימא דינאם פטיל. כשהאשה
מנמנמת הסל שעל ראשה שהיא נומנת
בו פילכה ומלאכת ידיה זו שפיל כלומר
מתוך שהיא עזילה אין מלאכתה ניכרת.
וכולן משלות הן: אדייסי לגזיוויס וקס.
הרים אגרופו עלי ועמד לנגדי:
רחימסין הוה עזיוא. כשהבחימו היתה
עזה ציגי לאשתי: אפוסיא דספסירא
שצינן. על רוחב הסיף היינו שוכבים
שנינו: עא מגי קן. לא דר לנו: הרי כן
עשרה. גוצה מן העקרה הרי שהקצ"מ
שלשים אמה ואורכו ששים וכשחטאו נא